

Vážení a milí čtenáři,

jistě Vám neuniklo, že původní koncepce našeho časopisu směřovala k prezentaci možností, jak napomoci snižovat frekvenci dětských úrazů v České republice. Po několika letech se ukazuje, že snad i díky našemu společnému úsilí počet dětských úrazů výrazně poklesl na úroveň odpovídající současné úrovni vyspělých států.

V současné době se vzhledem k aktuálním potřebám zaměřujeme na problematiku především duševní a sociální deprivace seniorů, žen a dětí. U posledně jmenovaných je problém nejpálčivější. Zdá se, že z nejrůznějších důvodů stále přibývá rodičů, kteří péči o své děti už ve velmi raném stadiu jejich vývoje buď nezvládají, nebo dokonce odmítají. Proto je ve společnosti akcentováno zajištění zdárného vývoje dětí především ze sociálního hlediska. V širším smyslu slova je nutné zajistit odpovídající a perspektivní psychický i somatický vývoj dětí, jejichž rodiče nezvládají se o ně postarat. Tyto děti jsou umisťovány do kojeneckých ústavů a dětských domovů, kde pobývají i několik let. Ústavní výchova je však kritizována již několik desítek let komisí OSN, která se zabývá dětskými právy. V celé Evropě je tato péče ústavního typu nahrazována individuální péčí.

V Čechách vyrůstá 2 000 dětí do tří let svého věku v ústavech. Opakovaně upozorňuji, že tento vysoký počet je přinejmenším alarmující. Zmiňuji se o této skutečnosti proto, že Ministerstvo práce a soc. věcí ČR navrhlo zrušit kojenecké ústavy a nahradit je vhodnými pěstouny. Tato skutečnost rozdělila odborníky v péči o děti do dvou nesmiřitelných táborů. Ti z nich, kteří podporují zrušení kojeneckých ústavů, se opírají právě o shora uvedené skutečnosti. Další, kteří proti tomu protestují, upozorňují na obtíže při hledání vhodných pěstounů. Koncepce Ministerstva práce a soc. věcí ČR vychází z požadavku, že dítě potřebuje „dvě pečující ruce“, a ne pobyt v ústavu, jehož provoz je sice zajištěn pracovníky vzdělanými v sociální, zdravotnické, pedagogické a dalších potřebných oblastech, ale prostředí jako takové je v tomto zařízení pro zdárný vývoj dětí nepřírozené a často i nevhodné. Noví pěstouni jsou vybíráni sice z řad laiků, ale takových, kteří poskytují předpoklady, že zajistí zdravý fyziologický vývoj dítěte i po stránce základních sociálních potřeb.

Dovoluji si podotknout, že sám snahu ministerstva podporuji a nemám s tím problémy. Avšak stejně jako mnozí další se domnívám, že proces výběru vhodných pěstounů není ještě optimálně vyřešen a děti tím mohou být daleko více poškozeny než při pobytu v ústavech.

Vážení a milí přátelé a příznivci našeho programu, prožijte vánoční svátky v klidu a radosti a v novém roce se společně opět pokusme, aby bylo toho dopřáno i těm, kteří z nejrůznějších důvodů strádají. Děkuji.

Miloš Velemínský
odpovědný redaktor